

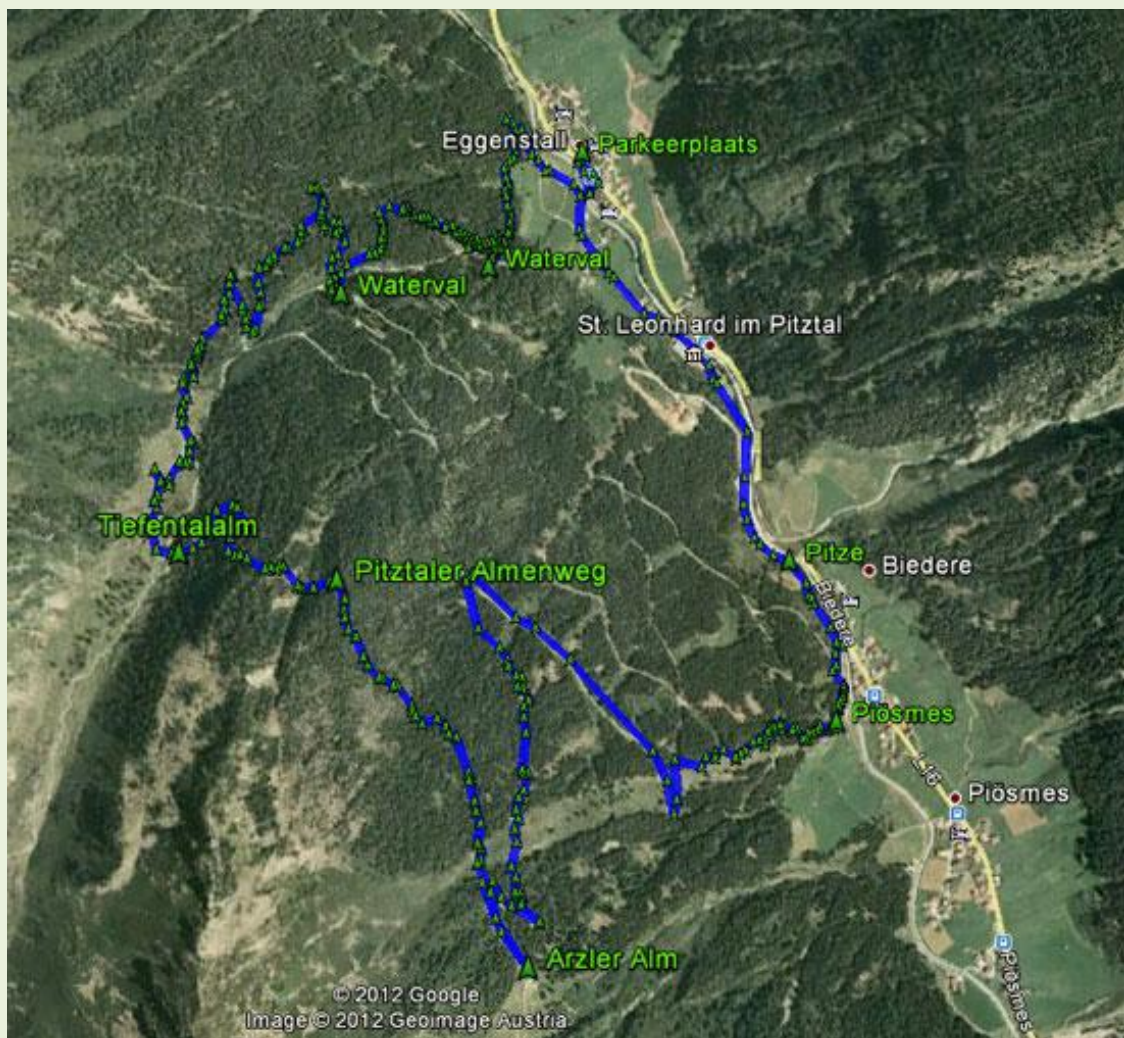
Eggenstall

Eggenstall - Waterval - Tiefentalalm - Pitztaler Almenweg - Arzler Alm - Piösmes - Eggenstall

**** - 9,5 Km - 850 Hm - 5:30 uur

Ten westen van het Pitztal ligt het Kaunertal met daar tussenin de imposante Kaunergrat. Er is een wandelroute tussen beide dalen via de Kaunergrathütte en de Verpeilhütte, een lange zware tocht, alleen toegankelijk voor ervaren bergwandelaars.

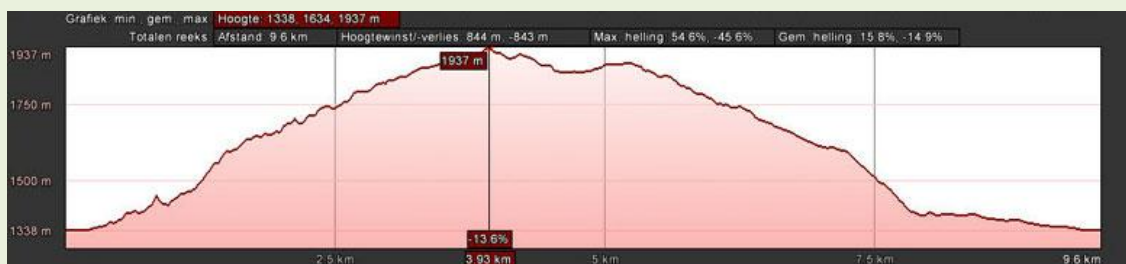
Lager op de Pitztal zijde van deze bergketen loopt nog een aantrekkelijke wandelroute, de Pitztaler Almenweg.

Met deze wandeling gaan we een deel van deze prachtige Almenweg lopen door omhoog te klimmen naar de Tiefentalalm, om daar de Pitztaler Almenweg op te pakken tot aan de Arzler Alm. Vanaf die Alm dalen we daarna weer af.

Natuurlijk hebben we gezocht naar een aantrekkelijke route omhoog en omlaag, zodat ook die delen van deze rondwandeling veel moois te bieden hebben.

We maken gebruik van enkele bredere Forstwegen, maar het grootste deel van de tocht gaat over smalle en soms steile bergpaadjes. Met een klein beetje Trittsicherheit is het voor iedereen goed te doen.

De rondwandeling begint in Eggenstall, een gehucht halverwege Wennis en de gletsjers achter in het Pitztal. In Eggenstall zijn overal wel parkeerplekjes te vinden, wij vinden een plaatsje in een klein zijstraatje links voor een bakkerij waar we de wagen parkeren.

Het is onze eerste langere tocht van deze vakantie, en we hebben er veel zin in. Wel maken we ons zorgen of we de hoogtemeters deze eerste dag al aankunnen. Maar, het Pitztal is een smal en steil dal, zodat wandelen zonder eerst een steile klim niet mogelijk is tenzij we een kabelbaan pakken.

Daarnaast moeten we het weer in de gaten blijven houden, vanuit het dal zien we veel lage bewolking langs de berghelling trekken. Goed mogelijk dat we straks deze wolken in gaan lopen. De voorspellingen voor later op de dag zijn echter gunstig.

Eerst lopen we naar het 'centrum' van Eggenstall en zoeken daar de brug over de Pitze op. De brug wordt overgestoken en aan de overzijde slaan we rechtsaf het oeverpad op. De Steig naar de waterval en Tiefentalalm worden er aangegeven.

Bij de volgende Y-splitsing gaat het dan schuin links omhoog het bos in, daarna blijven we dit pad volgen tot we links een smal bergpaadje kunnen inslaan waar de waterval nogmaals staat aangegeven.

Nu beginnen de hoogtemeters mee te spelen, terwijl we langs de rand van een Alpenwiese de berghelling op gaan. Bovenaan de Alpenwei loopt het pad links bovenlangs de afrastering verder en kunnen we van de eerste leuke uitzichten op Eggenstall en St. Leonhard im Pitztal genieten.

Nadat we een poosje door de bosrand boven de weide zijn gelopen komen we bij een splitsing. Hier wordt de Tiefentalalm rechts aangegeven, maar dat gaat via de brede Forstweg omhoog en niet via de Steig.

Aug. 2014 laat Jean B. uit Antwerpen weten dat hier mogelijk iets is gewijzigd: Aan de splitsing Tiefental - Wasserfall namen we richting Wasserfall. Hier stopte de weg aan een nieuw gebouwd uitkijkplatform (gemaakt rond een boom). Er zat dus niets anders op dan even terug te keren en de richting Tiefental te nemen. Even later sluiten we terug aan bij de beschrijving'. Mocht iemand weten of dit een blijvende situatie is dan horen we dat graag.

Juli 2015 schrijft Hilde R. uit Izegem dat dit inderdaad blijvend is. Hier dus de beschrijving van Jean B. aanhouden en een stukje terug keren richting Tiefental.

We houden er links (recht door) aan op de waterval af, pas boven de watervallen sluiten we later op de brede weg naar de Alm aan.

Nu hoeven we niet lang meer te wachten op de eerste haarspeldbochten. Terwijl we in de verte het eerste geluid opvangen van klaterend water, begint het de berghelling omhoog te kronkelen via het alsmat smaller wordende paadje.

Het bergpad is goed beloopbaar maar soms wel erg steil. Zeker voor een eerst wandeldag in de bergen. Er zijn steeds voldoende steunpunten te vinden voor de voeten in de vorm van stenen en boomwortels en het is zeker geen onveilige route. De meer lastige stukjes zijn overal keurig staalkabels voorzien.

De waterval waar we nu op af lopen heeft een groot verval, zodat we de herrie van het water al lang horen voor we deze prachtige waterval te zien krijgen.

Zichtbaar wordt het neerstortende water pas als we er pal voor staan. Tussen ons en de steile rotswand waarvan het water omlaag komt, ligt een diepe kloof. Ook hier is de kloof ter beveiliging keurig afgezet met staalkabel.

Vanaf dit eerste uitzichtpunt op de waterval gaat het weer scherp rechtsaf om daarna met haarspeldbochten nog meer aan hoogte te winnen. Enkele keren loopt het pad daarbij weer tot aan de rand van de kloof, zodat we regelmatig het water terugzien.

Ter hoogte van de bovenkant van de waterval komen we andermaal bij een uitzichtpunt, deze keer voorzien van hekken en een paar bankjes. Het is nog te vroeg voor de middagpauze, anders zou dit een mooi plekje zijn geweest.

Nadat we het watergeweld in ons op hebben genomen, vervolgen we het pad omhoog. Daarbij links langs de rand van de kloof aanhoudend, en de zijpaden naar rechts negerend die weer naar de brede Almweg gaan.

Vanaf nu wordt het veel vlakker en het is ook niet ver meer voor we na een laatst steil stukje op een iets breder pad aankomen.

Hier gaan we linksaf, waar nu ook de Tiefentalalm wordt aangegeven. Heel geleidelijk stijgen we nu verder, een leuk stukje om te lopen na de pittige klim van voorheen.

Ook dit pad blijft een beetje het verloop van de kloof en daarmee de beek volgen. Over een enkel zijstroompje ligt een houten vlonder om over te kunnen steken, daarna komen we bij een brug over de hier smalle kloof. En, weer een schitterende waterval.

Bij de brug is een leuke tafel met een bankje gebouwd van een grote platte rotsblok. Even wordt nog overlegd of we hier al aan de broodjes gaan beginnen, maar we besluiten nog even door te gaan tot net voor de Alm boven de boomgrens.

Nadat we de brug zijn overgestoken kunnen we kiezen of we links of rechtsaf naar de Tiefentalalm verdergaan. Links is een Forstweg, rechts weer een Steig.

In 2012 was de route naar links afgesloten, maar we zouden toch al de Steig hebben gekozen. Een echte Steig wordt dat echter niet meer, zeker in vergelijking met wat we al hebben gehad.

Met het winnen aan hoogtemeters komen we nu in de wolken terecht en neemt het zicht soms behoorlijk af. De weg is nog goed te volgen, maar nu wordt het nu wel zodat we de regenkleding te voorschijn moeten halen.

Het paadje brengt ons tot een splitsing met de brede Forstweg. Nu zijn er geen alternatieve afkortingen meer en moeten we deze brede weg rechtsaf gaan volgen. De Alm wordt weer goed aangegeven.

Hier worden de bomen nu schaarser en kleiner, even later is er alleen nog een landschap van struikgewas, vooral Alpenrosen, en rotsblokken. Tussen de mistflarden door zien we dat het een erg mooi stukje natuur is, misschien juist wel mooi vanwege het beperkte zicht.

Wanneer we dan links onder ons de beek zien stromen als verschillende kleine stroompjes door een soort beekdal, besluiten we te stoppen voor de lunch. We vinden een mooi plekje rechts van de weg waar we bij een routebord op de gezochte Pitztaler Almenweg stuiten.

Vanaf hier gaan we de Pitztaler Almenweg volgen via de Tiefentalalm tot aan de Arzler Alm. Daarvoor blijven we de Forstweg omhoog volgen en slaan bij de volgende splitsing linksaf. Daarna is het nog slechts enkele meters tot aan de Tiefentalalm, (1880m) een prachtige Alm waar we

worden verwelkomd met live accordeonmuziek.

Om bij deze Alm te komen moet er een brug over de wild stromende beek worden overgestoken. Op het terras zitten al veel wandelaars terwijl de kinderen aan de overzijde in een grote erg mooi aangelegde speeltuin spelen.

Het is een idyllisch plekje, maar wij hebben nog een lange weg te gaan en vervolgen onze wandeltocht. Maar niet voordat we bij de Stempelstelle weer een afdruk in ons stempelboekje hebben gezet.

We lopen links voor de Hütte langs om dan achter het gebouw weer rechts aan te houden, aan het daar achter staande toiletgebouwtje voorbij.

De Pitztaler Almenweg wordt veel belopen en het pad is dan ook goed toegankelijk en duidelijk aangegeven.

De gehele route tot de volgende Alm blijven we tussen de 1800 en 1900m hoogte en daarmee net onder de bomengrens. Het is dan ook een schaduwrijke route. Vanaf de Tiefentalalm loopt het paadje het bos in en gaat het eerst slechts een klein beetje op en neer.

Daarna wordt er weer geklommen om dan te beginnen aan een afdaling in een kleine bergkom, bezaait met grote rotsblokken. Daar loopt het even minder vlot, en moeten er soms grote op- en afstappen worden gemaakt. Maar de natuur is er wel schitterend.

Eigenlijk zit er in deze route van alles en nog wat, want korte tijd later moet er opnieuw worden geklommen en gaat het bij een smal gedeelte zelfs langs prachtige afgronden en nog veel meer fraaie rotsformaties.

Een zeer afwisselend traject en waar nodig voorzien van een afrastering. In een smal steil stukje komen we een groep tegenliggers tegen, juist daar waar het moeilijk passeren is. Na enig overleg wordt dit echter snel opgelost en kan iedereen zijn eigen richting vervolgen.

In het laatste deel wordt het vlakker en kunnen we even lekker doorstappen, tot het paadje een breder graspad wordt en het bos aan de linkerzijde eindelijk wijkt. Een paar kleine doorkijkjes hebben we onderweg wel gehad, maar nu is er pas echt sprake van uitzicht.

Vanaf het gras stappen we even later een splitsing op met een Forstweg. Straks gaan we hier links omlaag, maar eerst houden we rechts (rechtdoor) aan om de laatste meters tot de Arzler Alm nog af te leggen.

Deze Alm ligt op 1875m, slechts 5m lager dan de Tiefentalalm. Tussen deze twee Almen echter, zijn we veel op en neer gegaan en we hebben daarmee flink wat hoogtemeters gemaakt.

Ook hier kunnen we weer een afdruk in ons stempelboekje zetten als bewijs dat we er zijn geweest, daarna is het terras uitnodigend. Vanaf het terras is er vrij zicht tot ver in het Pitztal, vooral bij mooi weer een aanrader.

Voor de terugweg moeten we de route terug volgen tot aan de bocht waar we op de Forstweg uitkwamen. Nu gaan we rechtsaf omlaag deze brede weg een tijdje volgen.

We hadden bij de Alm ook de Steig achter de Hütte langs omlaag kunnen nemen, maar na een lange wandeldag is het soms wel even lekker om de benen los te lopen met een meer geleidelijke afdaling.

Even lekker door kunnen stappen is na het klimwerk aangenaam, en hier en daar zijn er weer mooie uitzichten. Maar het nadeel van zulke Forstwegen is dat ze vaak met lange halen omlaag gaan en de route substantieel verlengen. Na een tijdje te zijn afgedaald kijken we toch weer uit naar de kortere Steig omlaag.

Na een lange haal naar links (noord) en daarna weer een lang gedeelte naar rechts langs de berghelling, volgt er weer een bocht naar links en komen we even later bij de

gezochte splitsing met de Steig. Hier kunnen we nu rechtsaf omlaag richting Piösmes volgens het bordje.

Er volgt een leuke afdaling door het bos, soms tussen jonge aanplant door, en al snel zien we daarna de huizen in het dal op ons afkomen. Het eerste brede pad steken we recht over, we blijven daar het bordje Piösmes volgen, daarna volgt nog een korte afdaling tot we boven een volgende Forstweg staan. Rechts is daar de Pitze al te zien. Op het hoekje, met mooi uitzicht, staat daar een bankje waar we nog even een pauze kunnen hebben.

Ook deze Forstweg moeten we dan nog oversteken en de enkele meters naar het oeverpad van de Pitze nog afdalen. Op de oeverweg slaan we nu linksaf om aan de terugweg naar Eggenstall te beginnen onder door dit fraaie Pitztal.

Het begint als sintelweg die de kronkels van de Pitze volgt, waarbij we soms een mooie Alpenwei passeren. Net voor een bosje er is dan een paadje links naar een leuk kerkje met een hele rij kapelletjes. De route gaat nog slechts licht op en neer, terwijl we richting St. Leonhard im Pitztal doorlopen.

Verderop zien we de hoofdweg door het Pitztal in een tunnel verdwijnen aan de overzijde van het water.

Ons halfverharde pad sluit dan aan op een asfaltweg. Hier moeten we rechts over het asfalt verder, maar wel links van het water blijven en de beek daar niet oversteken.

Even gaan we dan nog weer het bos in, en waar de hoofdweg weer uit de tunnel tevoorschijn komt zijn we bij St. Leonhard aangekomen.

Door rechts aan te houden komen we achter de kerk van St. Leonhard uit en lopen dan om de kerk heen om daar het dorpje in te lopen.

We besluiten aan deze kant van de beek verder te gaan tot terug in Eggenstall, en zoeken onze weg voor het gebouw van de Gemeinde Pitztal met VVV langs.

Het asfaltweggetje brengt ons daarna rechtstreeks terug tot aan de brug over de Pitze waar we vanmorgen zijn gestart.

De routes zijn zo nauwkeurig mogelijk opgetekend. Ik ben niet verantwoordelijk voor wijzigingen ter plaatse en/of (type-)fouten in de omschrijvingen. NEEM ALTIJD EEN GOEDE WANDELKAART MEE! [En mail ons](#) als je onjuistheden tegenkomt.

2015© superfamilie.nl | Het is toegestaan deze PDF routebeschrijving af te drukken of te downloaden naar een locale harde schijf voor enkel persoonlijk en non-commercieel gebruik. | Voor meer informatie zie: [Auteursrecht & Disclaimer](#) |